

CASTANYADA A CASA DE L'ÀVIA

Era l'1 de novembre "Tots Sants", i com cada any anava a casa de l'àvia a dinar i després passàvem cementiri, però aquell any va ser diferent...

Estàvem asseguts a la taula i, com sempre, jo al costat de la Martina, la meua cosina, m'ho passava molt bé. Xerrant, xerrant va sorgir el tema de les castanyes, els panellets, etc... :

- A mi no m'agraden gens els panellets i menys les castanyes! I cada any em quedo sense postres... –vaig dir jo.
- Ah, doncs, i què penses fer aleshores? – va replica l'àvia.
- Aquest any he estat previsor i m'he fet les meves postres!
- Ah, sí? I quines són?
- Són muffins de xocolata!
- I què carai són?
- Doncs ara ho veuràs...

Quan vam acabar de parlar, justament portaven les postres i amb elles els meus muffins.

Tothom em preguntava que era, jo els deia contestava:

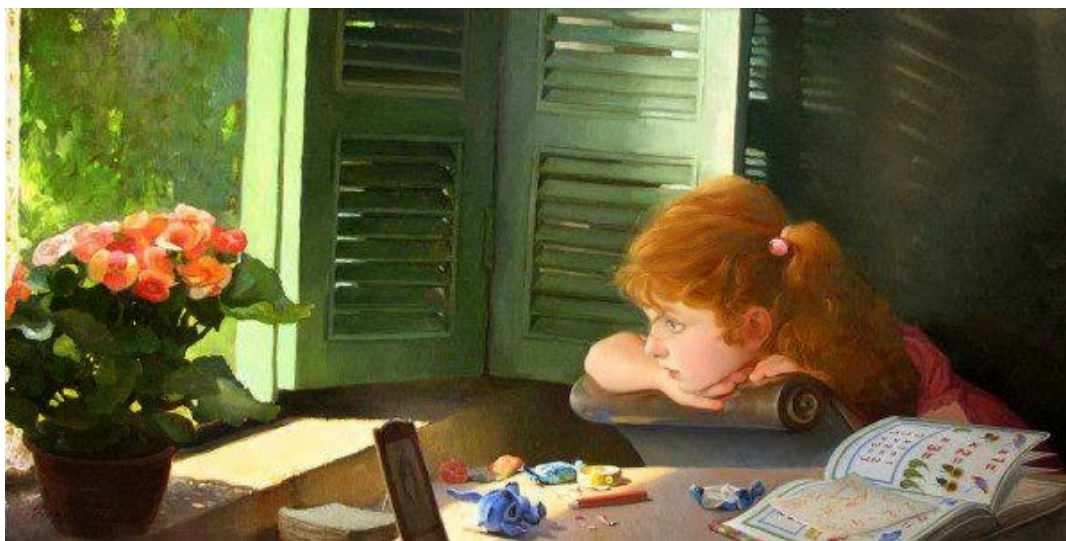
- Simplement és una magdalena gegant!

Tot hi que no m'agradessin les castanyes, m'encantaven les castanyes amb muffins i va ser el plat genial per les postres de Tots Sants!

En acabar les postres ens vam prendre un got de llet i els adults un caferet.

Tot seguit vam anar al cementiri a visitar al padrí que ja feia 2 anys de la seva defunció.

Finalment ja era de nit quan la Martina marxava. M'ho havia passar tan bé amb ella que sol esperava en la pròxima vegada que ens veuríem.

FI

Júlia Farré Farré - 6è de Primària